

Пише Драган СПАСОЈЕВИЋ

Обука за лаког бродског рониоца у Речној флотили

ГЛАД ЗА ВОДОМ

За потребе система одбране у Речној флотили Копнене војске реализују се курсеви за ронилачке специјалности. Међу овогодишњим кандидатима курса за лаке бродске рониоце, први пут од оснивања ронилачке службе у Војсци Србије, налазе се и два жене официри поручник Нела Поповић и потпоручник Јелена Пауновић. Након ригорозних психофизичких провера, здравствених и других процена добиле су прилику да заслуже значку војног рониоца.

Кандидат за војног рониоца мора да поседује изузетне способности и испуни бројне психофизичке предуслове како би започео похађање ронилачког курса. Висок хидростатски притисак, тешка ронилачка опрема којом се ронилац опрема за задатак, јака водена струја, смањена видљивост, ниска температура, страх од скученог простора приликом извођења подводних радова и многе друге

специфичности владају у неприродном окружењу и свакодневно прате кандидате током двомесечног трајања курса.

Организација и фазе курса

За потребе Војске Србије у Речној флотили Копнене војске припадници 93. ронилачке чете реализују курсеве за све ронилачке специјалности, осим за речне диверзанте. Садржаји обуке изводе се са кандидатима пр-

вобитно на базенима Спортског и пословног центра „Војводина” и на сидришту бродова у новосадској касарни „Александар Берић”. Курсом руководи командир, који има свог заменика, инструкторе обуке и лица задужена за санитарско обезбеђење. У првом делу обуке реализују се општи садржаји, у ком се будући рониоци ближе упознају са одредбама Правила о роњењу и Правилника о војним рониоцима, рукују ронилачким средстви-

ма и опремом, подводним наоружањем, изучавају подводну медицину и изводе вежбе из предмета рођење уз непрекидно подизање физичких способности.

Вежбама из предмета рођење кандидати се оспособљавају да роне по изобатама, науче да се оријентишу и самостално опреме под водом. Тек тада подлежу и селекцији, јер се тестирају њихове реакције и понашање кроз различите ситуације. Од из-

Тај наш први заједнички зарон у рукавцу Дунава био је специфичан, први пут новина за наша чула. Након само пар секунди од зарона као да смо зарониле у млеко, нисмо се виделе међусобно. Али тада нас ставили даље рођење, уз велико међусобно поверење и комуникацију брајским конојом, која у нашем случају од тада зовемо сестиринским

ненадног престанак довода ваздуха из боце, када се прибегава „братском дисању”, преко вежби слободног изрона или контролосања „глади за ваздухом” приликом опремања под водом.

У другој фази курса, која је по много чему најзахтевнија, кандидати пролазе најкомпликованији део обуке по стручно-специјалистичким темама.

На крају кандидати који на испиту демонстрирају да су успешно савладали предвиђене садржаје програма сти-

По завршеном Медицинском факултету Војномедицинске академије **поручник Нела Поповић** стажирала је у Војној хитној помоћи и осталим војноздравственим установама у Београду, а потом је положила државни испит како би на крају била распоређена на службу у Копнену војску. На дужности лекара у Команди Речне флотиле налази се од 2019. године и од тада се неретко нађе и у улози санитетског обезбеђења роњења. Како и сама каже, похађање курса је најбољи начин и прилика да се што непосредније упозна са основама позива војног рониоца и специфичностима које носи ронилачки посао. Следећа степенница за њено усавршавање је курс подводне медицине, на који ће бити упућена у иностранство, јер се за сада не организује у нашој земљи.

Потпоручник Јелена Пауновић истиче да се још на Војној академији, када је организован курс роњења на дах, одлучила да постане речни ронилац и тако се определила за род речних јединица. Не кријући изузетно задовољство истиче да је ступајући на почетну официрску дужност 2019. године наишла на безрезервну подршку по исказаној жељи за ронилачком службом.

– Пружена ми је велика шанса и указано огромно поверење да на самом почетку каријере будем део ронилачке јединице. На мени је велика одговорност и додатни мотив за напорним радом и сталним усавршавањем, како бих оправдала указано поверење. Први корак ка том циљу је да успешно завршим ронилачки курс и тиме заслужим да униформу украсим златном ронилачком значком. А онда даље, природним током, раме уз раме са колегама рониоцима.

чу звања лаког бродског, противминског или противдиверзантског рониоца и право да носе ронилачку значку.

„Сестрински“ коноп

Током осам недеља обуке кандидати су свакодневно изложени селекцији јер морају да одговоре на високо поста-

Поручник Нела Поповић и потпоручник Јелена Пауновић

вљене стандарде и успешно савладају све комплексније садржаје обучавања, који поред физичке спремности захтевају велику менталну снагу и стабилност. Први пут од оснивања ронилачке службе у Војсци Србије на обуци за лаке бродске рониоце налазе се и две жене официри: поручник Нела Поповић и потпоручник Јелена Пауновић.

Искусни инструктор старији водник прве класе Јован Мартиновић дајући кандидатима последње смернице пред зарон, понавља да треба прво да се оријентишу пратећи обални појас, а потом и изобату по којој роне. Већ на мање од пола метра од површине, како је вода непрозирна, рониоци се не виде међусобно. С временом се ро-

ниоцима чула изоштре до танчина и тада већ могу да се у доброј мери препусте осећају, који се стекне и гради дугогодишњим роњењем у условима смањене видљивости.

– Тај наш први заједнички зарон у рукавцу Дунава био је специфичан, потпуна новина за наша чула. Након само пар секунди од зарона као да смо зарониле у млеко, нисмо се виделе међусобно. Али тада наставиш даље роњење, уз велико међусобно поверење и комуникацију братским конопом, кога у нашем случају од тада зовемо сестринским – осмехом се присећају првих дана обуке кандидаткиње за бродског рониоца Нела и Јелена. |

Фото: Игор Салингер